

Therapie vanuit christelijk perspectief

Therapie is een poging om iemand te helpen zijn leven te verbeteren. Hier presenteren we een aantal gedachten voor mensen die anderen ondersteunen.

Alleen als je de realiteit erkent, kun je effectieve ondersteuning bieden. Deze houding is gebaseerd op de waarheid.

Onbaatzuchtigheid in dienstbaarheid: je moet degenen die ondersteuning zoeken zien zoals ze werkelijk zijn en hen de ondersteuning bieden die het beste bij hun situatie past. Het doel van therapie is niet om een fanclub op te richten, maar om degenen te helpen die ondersteuning zoeken (agape!).

Een basisvoorwaarde voor succesvolle hulp is dat degene die hulp zoekt erop vertrouwt dat je het beste met hem voor hebt. Dit bereik je het gemakkelijkst als je daadwerkelijk het beste met degene die hulp zoekt voor hebt. Dan ben je authentiek.

Mensen die door een handicap worden benadeeld, proberen zichzelf soms te beschermen door een harde schil of door agressie. Je moet daar doorheen kijken en proberen een weg te vinden naar het hart van de hulpzoeker. Daarvoor is in de eerste plaats acceptatie nodig.

Als christen moet je tot God komen en namens de hulpzoeker en degenen die zich tegenover hem schuldig hebben gemaakt om vergeving vragen. Alleen zo kunnen harde en diepgewortelde blokkades worden opgeheven. Het gaat erom de ellende en de afgronden in de mens te zien, in jezelf, in de hulpzoeker en in degenen die zich tegenover hem schuldig hebben gemaakt. Je mag jezelf niet troosten met de verkeerde veronderstelling dat de mens in het diepst van zijn hart toch goed is. Je moet een weg bieden die uit de nood leidt.

De weg naar genezing: God, die het centrum en het fundament van het hele universum is, is liefde, d.w.z. in het centrum van het hele universum staat de liefde, en de mens vindt alleen vervulling door lief te hebben. Ik geloof dat ik geliefd ben en dat God heel bewust in al mijn ellende is binnengegaan om voor altijd dicht bij mij te zijn en mij zo een weg heeft geopend naar liefde en vrijheid, schoonheid en licht. Zo is mijn leven nu al oneindig waardevol, God geeft mij alles wat ik nodig heb en ik ga een prachtige toekomst tegemoet.

Het is mij heel duidelijk geworden dat het humanistische mensbeeld het niet aankan om de afgronden in de mens waar te nemen, en dat deze 'humanisten' geen bovennatuurlijke bron van liefde hebben die hen in staat stelt om zondaars lief te hebben. En ze geloven niet dat God mensen ingrijpend kan veranderen. Daarom schiet de humanistische pedagogiek en therapie gewoon tekort.

© Reiner Hennig (henniglumsum@yahoo.com) 10 november 2025
Vertaald met DeepL.com (gratis versie)